

Maar het blijkt dan ook uit alles, dat zijn grafische productie slechts een nevenwerkzaamheid was. Verscheidene bladen zijn niet tot een afgeronde voorstelling geworden en van de meeste moet slechts aan zes- tot tiental exemplaren zijn afgedrukt. Niettemin zou het van belang zijn, het geschrift, een lijst der etsen en een korte levensbeschrijving, te kennen, dat, van de hand van zijn leermeester Van den Bosch, bij het exemplaar van Van Troostwijk's etsen in de veiling Verstolk van Soelen (28-6-1847 A'dam) gevoegd was, waarvan de huidige verblijfplaats onbekend is, doch dat Van der Kellen gekend en benut heeft.

Het heeft den kunstenaar tot voldoening mogen strekken, dat de tijdgenoot hem rechtmatige waardeering niet onthouden heeft. Als in 1807 Felix Meritis een prijsvraag uitschrijft voor een tekening „Eene Boeren landhoeve, bij helder zonlicht, met Runderen en ander vee gestoffeert”, is hij het, wien het volgend jaar de gouden medaille toevalt, zij het dan ook onder scherpe mededinging van P. G. van Os, wien tenslotte een gelijke onderscheiding wordt toegekend *). Het dossier „Slotsom der beoordeelingen 1800—1824” uit het Archief van het genootschap†) licht ons nader in, dat „beoordeelaaren eenstemmig van gevoelen (waren) dat van de vyf ingekoopte Tekeningen die twee welke getekend waren met de spreuken *Observez la Nature* etc. en de *Vriend stryd met den Vriend* etc. zo vol uitmuntende verdienste en hierin elkander zo gelykstaande waren,” dat weliswaar de eerste tekening, waarvan de vervaardiger Van Troostwijk bleek, de meerderheid der stemmen op zich verenigde, doch bij een nader besluit ook de maker van het tweede stuk gevraagd werd, zich bekend te maken. De Algemene Konst- en Letterbode§) bericht dan nader, dat men oordeelde, de twee bekroonde zoo uitmuntend te zijn, „als in vele jaren hier ten lande niet vervaardigd (waren).” Niemand was meer ingenomen dan Van Troostwijk met deze onderscheiding ook van Van Os. Want, drukte hij zich eens uit, „ik mag, daar zij (zijn vrienden) door de Kunst veelal moeten bestaan, mij niet in de gelegenheid stellen, hun dit voordeel te onthouden.” Toen dan ook de eerste openbare tentoonstelling te Amsterdam in 1808 in het voormalig raadhuis werd gehouden, waarvoor Lodewijk Napoleon prijzen had uitgelooft, dong hij niet mede. Wel zond hij in op die van 1810, waar hij vier stukken tentoonstelde, zijn zelfportret uit 1809, een stalinterieur uit 1808, een morgenstond uit 1810 en een veestuk. Algemeen moet de bewondering zijn geweest en het lijkt niet twijfelachtig, dat ze den stoot moet hebben gegeven tot de voorgenomen opneming van den kunstenaar

*) Ze werden den 14en December in de concertzaal uitgereikt, voorafgegaan door „eene Toepasselijke verhandeling van de Heer Mr. Jacobus Scheltema en afgewisselt door een keurig Muzijk”. Deze, alsmede de overige door Van Troostwijk behaalde onderscheidingen, kwamen, als inzending van J. J. C. Biesman Simons, voor op de Historische Tentoonstelling van 1876.

†) Bewaard in het Amsterdamsch Gemeente-archief.

§) Jaargang 1808 Dl. II bldz. 306/7.